

Doctrines: Eenheid in de hoofdzaken, vrijheid over de bijzaken

Efeziërs 4:11-13 – En Hij heeft zowel apostelen als profeten gegeven, zowel evangelisten als herders en leraars, om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus, totdat wij allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom der volheid van Christus.

1 Korinthiers 8:1 – wij weten, dat wij allen kennis bezitten. De kennis maakt opgeblazen, maar de liefde sticht.

Romeinen 14:4-5 – Wie zijt gij, dat gij eens anders knecht oordeelt? Ieder zij voor zijn eigen besef ten volle overtuigd.

Doctrines zijn belangrijk voor een kerk en een denominatie.

Ze brengen duidelijkheid over de hoofdzaken van ons christelijke geloof.

Ze brengen daardoor stabiliteit en rust in de kerk, en helpen valse leer buiten de kerk te houden.

Ze zijn een fundamentele basis voor onze groei in Christus, en helpen ons als wij allerlei problemen tegenkomen in ons leven, om ons roer recht te houden.

Het is dan ook belangrijk dat er in de kerk overeenstemming is over deze basis doctrines.

Paulus schrijft over het gevaar van valse leraars, die met misleidende ideeën komen: "Het verbaast mij, dat gij u zo schielijk van degene, die u door de genade van Christus geroepen heeft, laat afbrengen tot een ander evangelie, en dat is geen evangelie. Er zijn echter sommigen, die u in verwarring brengen en het evangelie van Christus willen verdraaien. Maar ook al zouden wij, of een engel uit de hemel, u een evangelie verkondigen, afwijkend van hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt!" (Galaten 1:6-8)

En aan de Korinthiers: "Want met een ijver Gods waak ik over u, want ik heb u verbonden aan één man, om u als een reine maagd voor Christus te stellen. Maar ik vrees, dat misschien, zoals de slang met haar sluwheid Eva verleidde, uw gedachten van de eenvoudige en loutere toewijding aan Christus afgetrokken zullen worden. Want indien de eerste de beste een andere Jezus predikt, die wij niet hebben gepredikt, of gij een andere geest ontvangt, die gij niet hebt ontvangen, of een ander evangelie, dat gij niet hebt aangenomen, dan verdraagt gij dat zeer wel." (2 Kor 11:2-4)

Wij worden als christenen gewaarschuwd tegen valse leer:
"Ziet toe, dat niemand u medeslepe door zijn wijsbegeerte en door ijdel bedrog in overeenstemming met de overlevering van mensen, met de wereldgeesten en niet met Christus" (Kol 2:8)

Stabiliteit en eenheid over de basis van ons christelijke geloof zijn dus heel belangrijk. In onze kerken horen preken en onderwijs dan ook volkomen in overeenstemming te zijn met onze geloofsbelijdenis.

Tegelijkertijd is het een feit, dat wij als christenen allemaal onderweg zijn in onze groei in kennis. Wij zijn allemaal onvolmaakt in elk opzicht, óók wat betreft onze kennis van de Bijbel en het christelijke geloof. We kunnen oprecht van mening verschillen.

Hoe gaan we daar mee om?

God benadrukt in het Nieuwe Testament het enorme belang van het vermijden van scheuring. "weest allen eenstemmig en laten er geen scheuringen onder u zijn; weest vast aaneengesloten, één van zin en één van gevoelen." (1 Kor 1:10). "Een mens, die scheuring maakt, moet gij, na hem een en andermaal terechtgewezen te hebben, afwijzen" (Titus 3:10).

Het is geen probleem als je niet alles begrijpt, of het niet met alles eens bent in de kerk. Je kunt daar met elkaar met wederzijds respect over praten, zoeken of je tot (meer) overeenstemming kunt komen, erover nadenken, studeren en erover bidden. Je kunt, in alle rust, je mening geven als het je gevraagd wordt, of je kunt ervoor kiezen die voor je te houden.

Het probleem ontstaat zodra je op missie gaat om anderen in de gemeente van jouw gelijk te overtuigen. Als je uit jezelf anderen begint te onderwijzen in jouw afwijkende standpunten, of je daartoe laat overhalen. Dan kom je op het terrein van het veroorzaken van scheuring.

Op het gebied van de geloofsbelijdenis; de basisdoctrines van ons geloof, is het dus belangrijk dat er eenheid in de plaatselijke kerk, en in de GCI als geheel is.

Daarnaast zijn er nog heel wat andere geloofsonderwerpen.

De GCI heeft het standpunt, dat wij onderling over al die andere onderwerpen verschillend kunnen denken, en toch in wederzijds respect en eenheid samen gemeente kunnen zijn.

Ook hiervoor geldt, dat we onze standpunten niet moeten gaan onderwijzen of opleggen aan anderen in de gemeente.

Een paar praktische voorbeelden:

1. Verschil van mening over hoe God alles geschapen heeft. Sommigen geloven in een letterlijke 6 dagen schepping, anderen geloven in een schepping over langere tijd.
2. Verschil van inzicht over de precieze invulling van toekomstige gebeurtenissen zoals het Duizendjarig vrederijk, wel of geen opname van christenen voor de Wederkomst, etcetera.
3. Verschil van mening over het vieren van Kerstmis; het wel of niet vieren op 25 december, wel of geen boom, etcetera

Wij kunnen daar ieder persoonlijk onze eigen inzichten in hebben, en verschillende keuzes maken, en elkaar daarin aanvaarden en respecteren.

Verder is ook van belang, dat onze geloofsbelijdenis het belangrijkste basisonderwerp in onze gemeenten blijft. Zodra één onderwerp een stokpaardje wordt, ontstaat ook scheefgroei, waar scheuring uit kan voortkomen.

Bijvoorbeeld:

1. Voortdurend preken over het onderwerp genezing
2. Alsmar de nadruk leggen op onze verantwoordelijk voor Israel als natie
3. Eén bepaalde geestelijke gave, zoals spreken in tongen of onderscheiding van geesten, benadrukken.

Door gevarieerd onderwijs te geven, steeds terug te voeren op de basis van het geloof, kun je als gemeente voorkomen dat één onderwerp gaat overheersen. Ook in het gemeentelven is het goed als niet één onderwerp langdurig of blijvend gaat overheersen.

Tenslotte zijn er natuurlijk verschillen van mening over praktische zaken, structuren, vormen en tradities. In dit soort zaken is het van belang dat we rekening houden met elkaar, bereid zijn om ons in liefde aan elkaar aan te passen, en elkaar te aanvaarden en respecteren.

Je kunt dan denken aan bijvoorbeeld:

1. Muziekstijl in de aanbidding (klassiek, modern, gospel enzovoorts)
2. Uitingen van aanbidding (handen omhoog, rustig staan, enzovoorts)
3. Structuur van de dienst (lengte van de dienst, kinderen wel of niet erbij, en dergelijke)

Samenvattend:

We streven naar eenheid, door

1. Overeenstemming over de geloofsbelijdenis
2. Elkaar ruimte te geven, respect en aanvaarding op het gebied van:
 - a. Oprechte twijfels en vragen
 - b. Verschillen van inzicht over geloofsonderwerpen buitenom de geloofsbelijdenis
3. Geen scheuring te veroorzaken door ons afwijkende standpunt aan anderen te gaan onderwijzen
4. Te vermijden teveel gefocust te raken op één onderwerp
5. Elkaar in praktische zaken te aanvaarden en respecteren, met een bereidheid tot aanpassen

Vragen:

1. Hoe kun je met wederzijds respect verschillen van inzicht bespreken in de gemeente?
2. Hoe voorkom je langdurige stokpaardjes in de gemeente, zonder al te star te worden?
3. Hoe ga je om met iemand die op een wat dominante manier zijn mening verkondigt?
4. Hoe zou je het zelf willen aanpakken als jij het ergens niet mee eens bent?
5. Hoe zorg je dat er onderlinge eenheid en liefde blijft bij verschillen van mening over praktische zaken?